

מאת יגאל לגבי

מישרד הביטחון נתן זיכיון מכניס ללא מיכרז

האחראי על ההוצאה לאור במישרד הביטחון, חיים ישראלי, משכת השר, סייע למסור את הזיכיון להפעלת המכירות של פירסומי ההוצאה לאור של מישרד הביטחון, ויתר מישרדי הממשלה, לחברו הטוב ומי שהיה סמוכ"ל המישרד, אברהם טפליצקי.

העיסקה עוררה רוגז רב בין עובדי המישרד. מישרד הביטחון מפעיל באמצעות ההוצאה לאור שלו מכירה והוצאה לאור של פירסומים שונים. הוא גם מוכר יזמיץ את כל פירסומי הממשלה השונים. מחזור העסקים של עסק זה עולה על 10 מיליון לירות לחודש.

לפני כמה חודשים נמסר הזיכיון ללא מיכרז לאברהם טפליצקי ובנו יקיר נילבי. לפי התנאים הם מרוויחים 7% ממחזור המכירות. חלקם עלה לאחרונה על מאה אלף לירות לחודש. נוסף על כך השקיע מישרד הביטחון מיליון לירות, בערך, בשיפוץ חנות המכירות של ההוצאה בקרייה.

יקיר ניבני סירב להגיב, וטען כי הוא עובד כשכיר במערכת הביטחון, וכי היו שיקולים למסירת הזיכיון כפי שהוא נמסר. חיים ישראלי אישר כי הוא ידיד של טפליצקי, אך ציין כי הממונה על ההוצאה לאור הוא שלום סרי, שמסר את הזיכיון לפי כל הכללים. הפרשה, לדבריו, נבדקה על ידו שלוש פעמים, ונמצאה כשרה למהדרין.

רכישת "אלד" כעיסקת מקרקעין

המיפעל בשווקי חו"ל להגברת המכירות. המיפעל תופס שטח של 4000 מטר בנזיים עם מיזוגי אוויר, ועוד 21 דונם פנויים, מול בית-חולים, "בילינסון" ב-פנת-תיקוה. שווי הנכסים הקרקעיים לבדם מוערך כיום בסכום של 80 מיליון לירות, כאשר בגיאות יעלה השווי ל-150 מיליון לירות. נראה כי קדם מיכרז חלק מהקרקע לגורמי בנייה בסכום שיעלה כמה פעמים על סכום רכישת החברה.

75% ממניות חברת "אלד" נמכרו ל-אחרונה. הרוכשים הם איש-העסקים שימלעון (צ'פאיי) קדם (37.5%), אחיו (12.5%), ועוד 25% לעורך-דין זאב ברא"ז מפתח-תיקוה. יתר המניות יות נותרו בידי מישפחת אבנר צל-טנר. יתר בני מישפחת צנטנר מכרו את חלקם בסכום המוערך ב-20 מיליון לירות. המיפעל היה בחובות קצרים ו-לוחצים של 15 מיליון לירות, שהכבידו על תפעולו. הניהול החדש איפשר הפעלה מלאה לייצוא וניצול השם הטוב של

לחצים למסירת

"מרכז המזח"

לחצים מופעלים על חברת-החשמל של העדיף הצעה איטלקית לבניית המזח ושוב-הגלים בתחנת-הכוח בחדרה. היקף המיכרז שיצא הוא 50 מיליון דולר. למיכרז יוגשו שלוש קבוצות: קבוצה איטלקית, שבנתה בעבר את מסוף הפוספטים בנמל אשדוד, ה-מיוצגת על-ידי המהנדס יצחק גרינ-בוים, ואחרים. קבוצה הולנדית-אוסטרלית, יחד עם "סולל-בונה". חברת "מריקו רוברטס" מדרום-אפריקה, המיוצגת על-ידי עורך-הדין גידעון הרנני.

ההצעה האיטלקית אומרת כי רק 10% מן העבודה יבוצעו על-ידי גורמים ישראליים. שתי ההצעות האחרות מתי-רות 40% מהיקף העבודה בידי חברות ישראליות. למרות זאת נוטים בצמרת חברת-החשמל להעדיף את האיטלקים.

האמריקאים קונים מוצרים

העובדים האמריקאיים בשדות-התעור-פה בנגה הזמינו לאחרונה כמויות ניכרות של מקררים ומכוונות-כביסה ברשת "סלון מרכזי" בתל-אביב.

נראה כי הסיבה להזמנות בישראל היא מהירות ההספקה. אילו היו מזמי-נים את המוצרים באמריקה, היו צרי-כים להמתין כחודש עד לקבלתם.

לגבי סוג אחד של מקררים, "אמנה" דגם 16 קוב, התנהל לאחרונה ויכוח בין הנהלת-המוכס לבין היבואן הרשמי, "סלון מרכזי". על מקררים בנפח של עד 16 קוב יש מכס מוקטן. המכס טען, כי הנפח נמדד בליטרים, וכוונת החוק לתת הקלות למקררים שנפחם עד 455 ליטר. לטענת המכס חלק מדגמי "אמנה" ב-גודל 16 קוב הם מתחת לנפח של 455 ליטר, אולם חלקם בנפח גדול יותר, ולכן יש לשלם עליהם מכס גבוה. מכון-התקנים בדק את הנפח המקרר שני הצדדים והתברר כי הנפח המקרר הוא 454.99 ליטר. בנין אחוז אחד בלבד נכנסו כל הסוגים לתחום החקלות.

ישראלים מפתחים תעשיית יהלומים בדרום-אפריקה - כדי להתחרות בישראל

היימבר, הוא התעשייה הסובייטית, ה-שולטת בעשרים אחוזים מכלל מקורות היהלומים. עד כה הסתפקו הרוסים ב-מכירת כל היהלומים שלהם לסינדיקט, אך לאחרונה התחילו לשווק בעצמם יהלומים מלוטשים. הכתבה מספרת כי כאשר החליטו ה-

נשיא סינדיקט הרי אפנהיימור מילחמה בישראל

עשרות ישראלים, שהיו בתעשיית-היהלומים בישראל, היגרו לדרום-אפרי-קה והשתלבו במדיניות הממשלה שם, המקימה תעשייה של ליטושי-הלומים. עד כה הסתפקה דרום-אפריקה במכירת יהלומי-גלם בלבד. בשנים האחרונות ירד חלקה של דרום-אפריקה בשל-טח על יהלומים, וכיום היא אימצת רק כעשרים אחוזים מאספקת יהלומי-הגלם. בשנים האחרונות עודדה הממשלה לה כניסה לייצור יהלומים מטיפוס "מלאס" (בו שלטה ישראל), כדי לקלות תושבים אסיאתים לבני-תערוכת. עשרות ישראלים היגרו בשנה האחרונה לדרום-אפריקה והשתלבו בתעשייה המתחרה עתה בתעשייה הישראלית.

תעשיית-היהלומים הדרום-אפריקאית מייצרת ומוכרת ישירות להונג-קונג, ש-היתה הקניין השני בגודלו של ישראל. ייצוא זה פגע חמורות בייצוא הישראלי להונג-קונג.

מנכ"ל התאחדות-תעשיית-היהלומים, חיים דניאלי, מסר בראיון בביטאון "היהלום", כי אכן בשנים 1977 ו-1978 רכשה ישראל 11.2 מיליון קראט, כמות כפולה מהרכישה הרגילה, ונשארה עם מלאי של 4 מיליון קראט (השווה לחצי מיליארד דולר בקירוב). דניאלי מאשר, כי רכישה זו לא נועדה לייצור מידי. הסינדיקט החל להילחם במגמת היכרז של ישראל על-ידי הטלת היטל-יתר של 40%, וכן חיזק את התעשייה הבלגית,

נשיא משה שניצור (משמאל) מקבר את-יכבוד מנציג הסינדיקט ישראלים באפריקה

יהלומים הישראליים לצבור מלאי, הפ-יעלו פקידים-ממשלה ישראלים לחצים על הבנקים, שיקציבו סכומים גדולים ברי-בית נמוכה, כדי לעודד את רכישת חומי-ריה-גלם. ב-1977 לוו היהלומים בבנקים 850 מיליון דולר, וצברו מלאי של שישה מיליון קראט.

כאשר החליט הסינדיקט להילחם ב-ישראל, הוא הוציא 40 יהלומים ישרא-ליים מרשימת לקוחותיו על ששקטו ב-ספקולציה. לאחרונה נמגשה מישלחת של הסינדי-קט עם ראשי התעשייה הישראלית, ו-בניהם משה שניצור. בפגישה אמרו אנשי הסינדיקט, כי אינם רואים סיכוי לשיפור המכירות בשנה הקרובה. הם ציינו, כי אין אפשרות להפסיק את מכירת המלוטש על-ידי הרוסים, וכי המ-רה זו היא זמנית, כדי לגייס כסף. הם טענו כי התעשייה הישראלית נעזרת ב-מימון זול על-ידי הממשלה, ולכן אין מקום לטענות של ישראל כי ההודים עוזרים בממשלתם. כן טענו נציגי הסינ-דיקט כי ישראלים עוזרים להקמת התע-סיה בדרום-אפריקה. וזה צריך להדאיג את התעשייה הישראלית יותר. הסינדיקט החל עתה במיבצע-פירסום בינלאומי, כדי לקדם את המכירות.

יושבי-ראש ארנסטם יפת ניפוח מלאכותי